

РЕШЕНИЕ

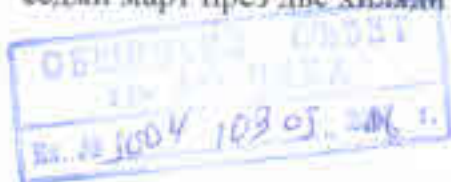
Номер: 26

30 март 2018 година

Град Разград

В ИМЕТО НА НАРОДА

Разградският административен съд, в публичното заседание на двадесет и седми март през две хиляди и осемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАНЯ ДАМЯНОВА
ЧЛЕНОВЕ: ИВА КОВАЛАКОВА-СТОЕВА
МАРИН МАРИНОВ

при секретаря Пламена Мутафова, с участието на прокурора Сезгин Османов разгледа докладваното от съдията Тая Дамянова административно дело № 37 по описа за 2018 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.185 и следващите от АПК.

Постъпил е протест от прокурор в Окръжна прокуратура-Разград против чл.19, ал.1, т.3; чл.21, ал.1, т.9 и чл.22 изр. последно от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Лозница, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация мандат 2015-2019г., приет с решение № 2 по протокол № 2/24.11.2015г. Прокурорът твърди, че посочените разпоредби са незаконосъобразни, тъй като противоречат на норми от по-висок ранг- чл.24, чл.33, ал.1, т.2 от ЗМСМА; чл.21, ал.1, т.6, чл.25, чл.44, ал.1, т.5 и чл.52 от ЗМСМА и чл.26 от ЗМСМА. Поради това прокурорът предлага на съда да отмени атакуваните разпоредби от Правилника като незаконосъобразни.

Отговорният по протеста- Общински съвет- Лозница, не заявява становище.

Разградският административен съд, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Правилникът за организацията и дейността на Общински съвет Лозница, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация за мандат 2015-2019 е приет с решение № 2 по протокол № 2/24.11.2015г. на Общински съвет Лозница.

От приложената по делото преписка се установява, че проектът за правилника е разгледан на заседанията на постоянните комисии на общинския съвет, проведени на 23.11.2015г. На свиканото заседание на общинския съвет за обсъждане на проекта за правилник са присъствали 16 от 17 избрани общински съветници. Проектът е обсъден на заседанието на съвета и е приет при поименно гласуване с 16 гласа „за“, въздържали се и против- няма.

Редакцията на оспорените разпоредби е следната:

Чл.19, ал.1, т.3: „Пълномощията на заместник-председател на общинския съвет се прекратяват предсрочно:

...3. по искане на една трета от общинските съветници.“

Чл.21, ал.1, т.9: „Председателят на общинския съвет:...

8. упражнява контрол върху изразходването на средствата, предвидени за издръжка на общинския съвет.“

Чл.22, изречение последно: „Размерът на възнаграждението на председателя на общинския съвет не може да бъде по-голям от размера на възнаграждението на кмета на общината.“

Въз основа на изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Протестът е процесуално допустим, като подаден от прокурор от Окръжна прокуратура- Разград, който притежава активна процесуална легитимация съобразно правилото на чл.186, ал.2 от АПК. Разгледан по същество, протестът е и основателен.

Оспорените разпоредби са приети от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и гласуване, регламентирани в чл.27, ал.4 и ал.5 от ЗМСМА. Правилникът е приет въз основа на чл.21, ал.3 от ЗМСМА. С оглед на това съдът намира, че е налице валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

По делото не се установи в хода на развитото се административно производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и норми, а наличието на такива не се и твърди от оспорващия. Основният довод на прокурора за незаконосъобразност на оспорените текстове се свежда до нарушение на материалния закон.

Съдът намира, че атакуваните разпоредби са приети в нарушение на чл.15 от Закона за нормативните актове, тъй като противоречат на разпоредби от по-висока степен.

Съобразно чл.76, ал.3 от АПК и чл.8 от ЗНА общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат отношения с местно значение съобразно нормативните актове от по-висока степен.

С чл.19, ал.1, т.3 от Правилника общинският съвет е предвидил, че правомощията на заместник-председател на общинския съвет могат да бъдат прекратени предсрочно по искане на една трета от общинските съветници.

Това изискване противоречи на чл.33, ал.1, т.2 от ЗМСМА. Цитираната норма предвижда, че всеки един от общинските съветници има право да предлага в дневния ред на заседанията на общинския съвет да бъде включено разглеждането на въпроси от компетентността на съвета и да внася проекти за решения, които са от компетентността на съвета. Доколкото решението за предсрочно прекратяване на правомощията на заместник-председател на общинския съвет е предоставено в компетентността на общинския съвет, следва да се приеме, че предложение за разглеждането на този въпрос или проект за подобно решение може да бъде направено от всеки един от общинските съветници.

Ето защо съдът приема, че атакуваната разпоредба на подзаконовия нормативен акт недопустимо ограничава правата на общинските съветници, определени в посочената разпоредба на ЗМСМА.

Със следващата оспорена разпоредба- чл. 21, ал.1, т.9 от Правилника, общинският съвет е оправомощил председателя да упражнява контрол върху изразходването на средствата, предвидени за издръжка на общинския съвет. Тази материя се регулира от ЗМСМА и Закона за публичните финанси. Съобразно тези норми общинският съвет не разполага със самостоятелен бюджет, а средствата, необходими за издръжката на съвета, се включват в общинския бюджет. Правилото на чл.21, ал.1, т.6 от ЗМСМА предвижда, че общинският съвет приема и изменя годишния бюджет на общината, осъществява контрол и приема отчета за изпълнението му. Това налага извода, че контролът върху изпълнението на общинския бюджет, част от който са и средствата за издръжка на общинския съвет, се осъществява от общинския съвет, а не от неговия председател.

Според чл.7, ал.5 от ЗПФ и чл.44, ал.1, т.5 от ЗМСМА кметът организира и ръководи съставянето, внасянето в общинския съвет и изпълнението на бюджета на общината.

В нормативните актове, посочени по-горе- ЗМСМА и ЗПФ, не се предвиждат каквито и да било правомощия на председателя на общинския съвет по отношение на общинския бюджет нито по отношение на приемането му, нито по отношение на изпълнението му. Правомощията на председателя на общинския съвет са лимитативно определени в чл.25 от ЗМСМА и в тази норма не е предвидено, че председателят на ОбС следва да контролира изразходването на средствата, предвидени за издръжка на общинския съвет.

В противоречие с принципа на чл. 4, ал.1 от Конституцията на Република България и чл. 4, ал.1 от АПК, общинският съвет е разширил недопустимо правомощията на председателя си, свързани с контрол на една част от общинския бюджет. Разпоредбите, посветени на компетентността, също са императивни и не могат да се тълкуват разширително.

Последната оспорена разпоредба- чл.22, изречение последно от Правилника, противоречи на чл. 26, ал.1 изр. последно от ЗМСМА. Нормата на ЗМСМА определя, че възнаграждението на председателя на общинския съвет не може да надвишава 90 % от възнаграждението на кмета на общината. В частта, с която определя максималния размер на възнаграждението на председателя на общинския съвет, нормата е императивна и не дава право на общинския съвет да приеме друго решение. Въпреки това общинския съвет не се е съобразил с тази норма, приемайки чл.22, изр. последно и е предвидил, че възнаграждението на председателя на общинския съвет може да бъде равно на възнаграждението на кмета. По този начин общинският съвет е определил по-висок максимален размер на възнаграждението на председателя на общинския съвет, отколкото определеният в ЗМСМА.

Поради изложените съображения съдът приема, че оспорените текстове от Правилника са материално незаконосъобразни поради противоречието им с норми от по-висок ранг. Установената незаконосъобразност е основание за отмяна по чл. 146, т. 4, вр. чл. 196 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл.144 от АПК във връзка с чл.78, ал.11 от ГПК ответникът по оспорването следва да възстанови на държавата направените съдебни разноси в размер на 20 лева, представляващи заплачен депозит за публикация в „Държавен вестник“.

По тези съображения жалбата се явява основателна, поради което на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразни разпоредбите на чл.19, ал.1, т.3; чл.21, ал.1, т.9 и чл.22 изречение последно от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Лозница, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, приет с решение № 2 по протокол № 2/24.11.2015г.

ОСЪЖДА Общински съвет- Лозница да заплати на Окръжна прокуратура-Разград направените по производството разноси в размер на 20 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния Административен съд с касационна жалба в четринадесетдневен срок, считано от съобщението за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт на страните.

След влизането му в сила решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

